

[Elmquist.]

givelse af båndlagte midler til udstyr o. lign. Men det spørgsmål, jeg gerne vil have taget op til undersøgelse, er, om man ikke kunne udvide overformynderiets beføjelser så at man undgik denne dobbelte behandling, hvor det ikke er strengt nødvendigt. Vi er alle optaget af at rationalisere og forenkle, og det er et spørgsmål, om man ikke her kunne forenkle ved at udvide overformynderiets beføjelser. Jeg ved godt, at der knytter sig visse betænkeligheder hertil, det gør der til enhver reform, men hvis man giver denne yderligere beføjelse i forbindelse med en regel om, at den, der har båndlagte midler, og som ønsker en sum frigivet, kan få sagen indanket for justitsministeriet, hvis hans ønske ikke efterkommes i overformynderiet, så vil jeg ikke tro, der ville være så mange betænkeligheder ved at undlade denne dobbelte behandling eller i hvert fald ikke bibeholde den i dens nuværende udstrakte grad.

Videre er der fastsættelsen af renten. Jeg vil gerne spørge: Hvorfor skal udlånsrenten fastsættes af overformynderiet, medens renten, som tilkommer lodtageren, fastsættes af justitsministeren? Ved at se ordet „lodtageren“ kommer jeg iøvrigt til at tænke på, at jeg engang som justitsminister fremsatte et fremmedlovforslag, hvori der forekom udtrykket „den indpasserede“. Den nuværende højtærede justitsminister ankede ved den lejlighed med megen ret over, at man ikke brugte gængse danske ord, som klart udtrykte, hvad det var, det drejede sig om, i stedet for at bruge det kedelige ord „indpasseret“. På samme måde studser jeg over ordet „lodtager“. Det var et underligt ord at bruge; var det ikke naturligere at sige „indskyder“? Det var en indskudsbemærkning. Altså, hvorfor skal udlånsrenten fastsættes af overformynderiet, medens den rente, som tilkommer lodtageren, fastsættes af justitsministeren eller af overformynderiet indenfor de af justitsministeren angivne rammer? Jeg forstår ikke rigtigt, hvad der begrunder den forskel.

Om administrationsgebyret foreslås der nu efter § 14, at det skal svares efter nærmere af justitsministeren fastsatte regler. Dette administrationsgebyr kan altså blive vekslende, medens det hidtil har været fast. Jeg forstår godt ønsket derom, og ændringen begrundes også i motiverne. Formålet er at blive mere konkurrencedygtig. Men jeg er alligevel lidt betænkelig ved, at dette gebyr kan forhøjes. Man må nemlig huske, at en hel del af de kapitaler, der

kommer ind i overformynderiet, er bundet til at blive der i kraft af en eller anden bestemmelse, ofte i kraft af en arveladers eller givers ønske, og ved afgørelsen af, om disse kapitaler skal båndlægges i overformynderiet, overvejer man, hvilken udgift der er forbundet dermed. Her har man hidtil haft en fast regel, og det synes jeg har været en fordel. Jeg er lidt betænkelig ved, at man, når man således er tvangsindlagt for livstid med kapitalen, kan blive tvunget til at betale et højere administrationsgebyr senere.

Endelig vil jeg gerne spørge — men det er naturligvis en enkelthed, vi også kan drøfte i udvalget —: Hvorfor kan kontante penge ikke båndlægges i form af bank- eller sparekasseindskud? Det er efter min mening ikke at være moderne, at overformynderiet modsætter sig noget sådant. Hvis en fader bestemmer, at den arv, han efterlader sig, skal båndlægges for hans døtre i form af obligationer eller aktier, så efterkommes dette ønske. Men hvis en fader bestemmer, at de 10.000 kr., han efterlader sin datter, skal båndlægges som sparekasseindskud eller bankindskud i det og det pengeinstitut til f. eks. højeste rente, så siger overformynderiet nej og forlanger, at beløbet hæves i det pågældende institut og indbringes under overformynderiets massebestyrelse. Jeg finder det er urimeligt, og jeg synes som sagt ikke, det er at være moderne, at overformynderiet modsætter sig dette. Når jeg kan bestemme, at de og de obligationer, de og de aktier skal båndlægges, må jeg også kunne bestemme, at et pengebeløb stående i den bank, hvor jeg ønsker at det skal stå til højeste forrentning, skal båndlægges i overformynderiet. Det spørgsmål vil jeg også gerne, at vi tager op til nærmere overvejelse; jeg mener ikke, det er et helt ligegyldigt spørgsmål; jeg synes, at det er ret betydningsfuldt.

Dette er som sagt nogle spredte bemærkninger. En mere detaljeret behandling vil vi gerne være med til at give lovforslaget i det udvalg, der nu bliver nedsat. Hvad lovforslaget i dets helhed angår, er vi som sagt meget velvilligt indstillet overfor dets tendens og dets principper og vil gerne medvirke til den modernisering af den gamle lov, som lovforslaget tilsigter, og vi tilsiger derfor vor støtte til en hurtig og velvillig behandling af lovforslaget.

Malchau: Jeg kan give det ærede medlem hr. Elmquist ret i, at de forskellige spørgsmål, man kan have at stille, og de forskellige indvendinger, man eventuelt kan have at